

РЕШЕНИЕ

№ 5401

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 16.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **12849** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.73, ал.4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК-[ЕИК], против Решение №РД-16-1671/17.10.2019 г. на С. К.- Главен директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014- 2020, с което на жалбоподателя е определена финансова корекция в размер на 48 971.90 лв. по ДБФП №BG16RFOP002-2.001-1088CO1.

Жалбоподателят счита решението за незаконосъобразно, а извършените с него финансови корекции- за необосновани. Конкретно се сочи, че [фирма] като бенефициент по оперативна програма е поела задължение не само да достави, стопанисва, но и да поддържа закупените технически ресурси, включително задължение за пълна профилактика и осъществяване на техническа поддръжка минимум два пъти през всяка календарна година. Към момента на извършване на проверката (на дата 05.06.2019г.) процесните хардуерни елементи са се намирали на планирана техническа поддръжка. Липсата на възможност годишната профилактика да бъде осъществена във В., поради липса на специалисти и техника довело до необходимост сървърните единици да бъдат транспортирани до С. и профилактирани съгласно установените стандарти. Този факт не е бил отчетен от проверяващия орган,

който автоматично допуснал, че съответните хардуерни компоненти липсват от дата 01.09.2017г. Техническа поддръжка към юни 2019-та година била необходима и поради проблеми с електрозахранването във В. и поредица от токови удари, представляващи опасност за нормалното функциониране на компютърния хардуер. Според жалбоподателя, контролиращият орган не е изпълнил доказателствената си тежест в рамките на административния процес, приемайки за начален срок на нарушение датата 01.09.2017г. Към онзи момент е имало временна необходимост от осигуряване на сигурността на съответните активи, с оглед което те са били преместени за кратък срок. Оспорват извършеното нарушение. Иска се отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, не се представлява.

Ответникът Главен директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ /ГД „ЕФК“ в МИ/ в качеството на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014- 2020 /РУО на ОПИК/, чрез процесуален представител оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Подробни доводи излага в писмени бележки. Моли жалбата да бъде отхвърлена и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна следното:

Жалбоподателят [фирма] е бенефициент по Договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ /ДФП/ № BG16RFOP002-2.001-1088-C01 /л.10 и сл./, сключен на 09.02.2016г. /съгласно чл.2.1 договора влиза в сила от датата на подписването му от двете страни/, за изпълнение на проект „Повишаване на производствения капацитет и експортния потенциал на Й.-2 Е., посредством закупуване на високотехнологични активи“, финансиран по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020. Срокът на изпълнение на проекта е 12 месеца, считано от подписването. Съгласно чл.3.3.2 от ДФП максималния размер на общодопустимите разходи по проекта възлиза на 709 500лв., както е посочено в т.5 „Бюджет“ от Приложение 1. Съгласно чл.3.3.1 от ДФП предоставената от Управляващия орган /УО/ безвъзмездна финансова помощ /БФП/ е в максимален размер 496 650 лв. и представлява 70% от очакваните допустими разходи по проекта, както е посочено в т.5 „Бюджет“ от Приложение 1. Жалбоподателят е със седалище и адрес на управление в [населено място], а съгласно Формуляра за кандидатстване /л.15 и сл./, за място на изпълнение на дейностите по проекта е посочен [населено място].

По проекта са доставени и въведени в експлоатация софтуер за изграждане на електронни архиви и управление на документооборота, софтуер за автоматично разпознаване на символи, както и следните ДМА: book скенер- 1 бр.; огледално-рефлексен фотоапарат - 2бр.; скенер с автоматичен подавач- 1 бр.; широкоформатен скенер- 1 бр.; скенер под стъкло- 3 бр.; файлов сървър- 1 бр.; сървърна конфигурация- 3 бр.; компютърна конфигурация- 5 бр. Изпълнението на проекта е приключило, като финалното плащане е извършено на 23.06.2017 г.

На 05.06.2019 г. в изпълнение на годишния план за проверки на място за 2019 г., е извършена ex-post проверка относно изпълнение на проект „Повишаване на производствения капацитет и експортния потенциал на Й.-2 Е., посредством закупуване на високотехнологични активи“, по ДФП № BG16RFOP002-2.001-1088-C01 с бенефициент [фирма], в [населено място], [улица],

в хода на която е констатирано, че част от оборудването не е намерено на посочения адрес. Констатациите са обективирани във Формуляр за извършено посещение на място след приключване на изпълнението на проекта /л.256-260/.

До [фирма] е изпратено Искане за пояснение и допълнителни документи изх. №К-26-Й-2/07.06.2019 г. /л.94/, в което са посочени констатираните неточности, както и са изискани необходимите доказателства и пояснения, които бенефициентът следвало да представи, в срок до 14.06.2019г..

На 14.06.2019 г. от [фирма] е депозиран при УО на ОПИК отговор във връзка с Искане за пояснение и допълнителни документи изх. №К-26-Й-2/07.06.2019 г. /л.95/, в който жалбоподателят посочил, че несъответствието в серийния номер на софтуера се дължало на преинсталация, а посочените като липсващи активи временно били преместени в офиса на бенефициента в [населено място], изтъквайки конкретни причини за това. Към отговора са приложени- докладна записка; разпечатка на сигналите от обект 3679; заповед №25/21.08.2017 г.; пълномощно; Протокол за приемане и предаване на компютърна конфигурация.

На 24.06.2019 г. след уведомление от бенефициента относно връщане на активите в офиса в [населено място], е извършена последваща проверка на място и е удостоверено наличието на търсената част от оборудването. За извършената проверка на място е попълнен Формуляр за извършена проверка на място след приключване на изпълнението на проекта /л.252-255/.

На 18.07.2019 г. Управляващият орган (УО) на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 (ОПИК) администрирал сигнал за нередност вх. № К-93-00-9/18.07.2019 г. /л.90 и сл./, подаден от регионален сектор „В.“ в отдел „Изпълнение на проекти“. В регистъра на сигнали за нередности на УО на ОПИК и в Информационната система за управление и наблюдение на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ИСУН 2020) сигналът за нередност е регистриран под № 374, касаещ Договор за безвъзмездна финансова помощ (ДФП) № BG16RFOP002- 2.001-1088-C01 с бенефициент [фирма].

По регистрирания сигнал за нередност № 374 е извършена проверка по реда и в сроковете, регламентирани с Наредбата за администриране на нередности по Европейските структурни и инвестиционни фондове (НАНЕСИФ, приета с ПМС № 173/13.07.2016 г., обн., ДВ, бр. 57 от 2016 г., поел, изм., ДВ, бр. 90 от 2018 г.).

Изготвен е Доклад № К-93-00-9/16.09.2019 г. относно проверка по сигнал за нередност №374 /л.86-89/.

До [фирма] е изпратено уведомление за финансова корекция, която предстои да бъде определена във връзка с изпълнението на административен договор за ДФП №BG16RFOP002-2.001-1088-C01, с изх. № К-26-Й-2/27.09.2019 г. / л.82-85/, в което са описани резултатите от проверката. В същото е посочено, че е налице нарушение по чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ (посочено и в т. 3 от Приложение № 2 на Наредбата за финансовите корекции), констатирано при проверката по сигнала за нередност, което съставлява нередност по смисъла на § 1, т. 2 от допълнителните разпоредби на НАНЕСИФ и на чл. 2, параграф 36 от Регламент № 1303/2013, тъй като ДФП № BG16RFOP002-2.001-1088-C01 се финансира от ОПИК и в резултат от действията на бенефициента, който е осъществил преместване на част от финансираните по ДФП активи извън територията на Северозападен район, е нарушен чл. 71, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 г. Описано е и изчисляване на финансовата корекция. С писмото е даден срок от две седмици от изпращането чрез ИСУН 2020, в който

бенефициентът може да представи чрез ИСУН 2020 писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства. Липсват данни за постъпили такива от страна на дружеството-жалбоподател.

На 15.10.2019 г. е изготвен Доклад относно приключила проверка по сигнал за нередност №374 изх. №К-93-00-9/15.10.2019 г. /л.78-80/, с който се предлага на УО на ОПИК на основание чл.14, ал.1 НАНЕСИФ да бъде издадена първа писмена оценка за наличие на нередност по АДПБФ, както и на основание чл.73, ал.1 ЗУСЕСИФ да бъде издадено мотивирано решение на РУО за определяне на финансова корекция по чл.71, ал.1, т.4 ЗУСЕСИФ, в размер на 48 971.90 лв., съставляваща финансовата подкрепа със средства на ЕСИФ, предоставена за закупуване на конкретните активи по административния договор.

На 17.10.2019 г. Ръководителят на управляващия орган на ОПИК издал Първа писмена оценка №ДР-16-1673/17.10.2019 г. /л.70-73/.

С обжалваното Решение №РД-16-1671/17.10.2019 г. на Главен директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014- 2020, на основание чл. 9, ал. 5, изречение второ, чл. 73, ал. 1 във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 4, чл. 71, чл. 72 и чл. 75, ал. 1 и ал. 2 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, чл. 30, ал. 1, т. 2 от Устройствения правилник на Министерството на икономиката (приет с Постановление № 447 на Министерския съвет от 2014 г., обн., ДВ, бр. 108 от 2014 г., посл. изм. ДВ, бр. 42 от 2019 г.), чл. 1, т. 2, чл. 2, ал. 2 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (приета с ПМС № 57 от 28.03.2017 г., обн. ДВ, бр. 27 от 2017 г., поел. изм. ДВ, бр. 67 от 2019 г.), във връзка с т. 3 от Приложение № 2 към нея, чл. 61 от Административнопроцесуалния кодекс, чл. 35, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на Информационната система за управление и наблюдение на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ИСУН) и за провеждане на производства пред управляващите органи посредством ИСУН (приета с Постановление № 243 на Министерския съвет от 2016 г., обн., ДВ, бр. 76 от 2016 г., поел. изм., ДВ. бр. 35 от 2019 г.), т. 1 от Решение № 574 на Министерския съвет от 13.07.2016 г. за определяне на управляващ и сертифициращ орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 и Заповед № РД-16-785/17.05.2019 г. на министъра на икономиката, изменена със Заповед № РД-16-1459/2.09.2019 г.,

е определена финансова корекция по административен договор № BG16RFOP002-2.001-1088-C01 с бенефициент [фирма] в размер 48 971,90 лв., съставляваща финансовата подкрепа със средства от ЕСИФ, предоставена за закупуване на активите по ДБФП № BG16RFOP002-2.001-1088-C01, които са били преместени, пропорционално на периода, през който активите са били извън Северозападния район на планиране.

Като доказателства по делото са приети административната преписка и допълнително представени от страните документи. По искане на жалбоподателя е допусната и ССЕ, от заключението на която е видно, че в 50 броя командировъчни заповеди са отразени

командировки на 4 лица от [населено място] до [населено място] и обратно, за периода от 01.01.2017г. до 31. 12.2017г. Според заверките, командировките са еднократни и в сметката за полагащите се пътни, дневни и квартирни пари към командировъчните заповеди, са отчетени само дневни пари в размер на 10 лв. (50 % от 20 лв.), в съответствие с чл. 19, ал. 2 от Наредбата за командировките в страната. Отчетените командировъчни разходи са общо в размер на 500 лв., които са намерили отражение по дебита на с/ка 609 „Други разходи”, Аналитична партида „Разходи: Други: Командировки”, видно от Аналитична хроноло-гична ведомост на с/ката за отчетен период от 01.01.2017г. до 31.12.2017г. Според вещото лице не са представени данни (заповеди) за командироване на лица, за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2018г. и за периода от 01.01.2019г. до 31.07.2019г. В Аналитична хронологична ведомост на с/ка 609 „Други разходи” за пе-риод от 01.01.2018г. до 31.12.2018г. и Аналитична хронологична ведомост на с/ка 609 „Други разходи” за период от 01.01.2019г. до 31.12.2019г. не били отразени разходи (в аналитична партида за командировки). В Таблица № 1 са извлечени данни за основание и за командировани лица, за населено място и обект на командироване, срок на командироване, отчетени разходи, от заповедите за командировки при [фирма]. Видно от командировъчните заповеди, командированите лица са 4 на брой, в т.ч. М. В. - сътрудник по управление на европейски програми. Т. С. - мениджър проекти, Роман А. - управител и В. И. - технически изпълнител. Населеното място на командироване е [населено място]. Обектът на командироване е Офис с Дигитален център. Според доклади за извършената работа, тя се състои в: приемане на доста-вено специализирано ДМА сървър конфигурация, широкоформатен скенер оборудване върнато от сервиз, проверка на дейността на дигитален център; проверка и наблюдение на работата на доставеното специализирано обору-дване, закупено по проект; среща с екипа за обсъждане, разпределение на задачите и проследяване на тяхното изпълнение; посещения и наблюдения по преместването на сървърна конфигурация във връзка с опити за влиза-не в обекта по данни от С.; участие в проверки от РС В., и други. В Таблица № 2 са дадени данни от докладите за извършена работа от командированите лица, към заповедите за командировки при [фирма].

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения срок от надлежна страна, адресат на оспорения административен акт и пряко засегнат от акта, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 1, § 1 на Регламент (ЕО, ЕВРАТОМ) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности /Регламент № 2988/95/, за целите на защитата на финансовите интереси на Европейските общности, с настоящото /регламента/ се приемат общи правила, отнасящи се до единните проверки и до административните мерки и санкции, касаещи нередностите по отношение на правото на Общността. Регламент № 2988/95 е базов по своя характер, доколкото определя общи правила за санкционирането от страна на държавата на случаите на допуснати нередности от страна на икономическите оператори. Конкретното възстановяване на неправилно използваните средства следва да се извърши въз основа на други разпоредби и това са секторните такива – в частност Регламент 1083/2006 г. и Регламент 1303/2013 г. И трите регламента са част от една и съща система, гарантираща доброто управление на средствата на Съюза

/така в т. 32-34 от Решение на С. по съединени дела С-260/2014 г. и С-261/2014 г./.
Релевантният акт на Европейския съюз, който урежда общоприложимите правила за Европейските структурни и инвестиционни фондове за програмния период 2014-2020 г., е Регламент № 1303/2013 г. на ЕП и на Съвета от 17.12.2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета.

Дефиниция на понятието „нередност“ се съдържа в разпоредбата на чл. 2, т. 36 от Регламент № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета, а именно "всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последици нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляването на неправомерен разход в бюджета на Съюза".

С приемане на ЗУСЕСИФ законодателят установи административния характер на правоотношенията във връзка с изпълнение на договорите за БФП като недвусмислено регламентира характера на акта, с който се определя финансова корекция като индивидуален административен акт- чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ, и съответно правните средства за съдебна защита- обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс, чл. 73, ал. 4 ЗУСЕСИФ.

С постановление № 57 на МС от 28.03.2017 г. /ПМС № 57/2017 г./ е приета Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /Наредбата за нередности/, в сила от 31.03.2017 г. Съгласно този подзаконен нормативен акт, при определянето на корекциите се вземат предвид: характерът и тежестта на нарушението от една страна и финансовото му отражение от друга. Тоест стои в причинно- следствена връзка и има/или би имала за резултат нарушаването на общия бюджет на Общностите или на бюджетите, управлявани от тях, или посредством намаляването или загубата на приходи, произтичащи от собствени ресурси, които се събират направо от името на Общностите или посредством извършването на неоправдан разход.

Съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на оспорвания акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно правната доктрина незаконосъобразността има две проявни форми- нищожност и унищожаемост, като разграничаването им е с оглед степента на порока, засягащ административния акт, последиците от проявяването му и способите за тяхното преодоляване. Нищожността се отнася до валидността на административното волеизявление. При нищожните актове допуснатата

незаконосъобразност предпоставя толкова тежко, радикално и нетърпимо нарушение на законността, че санирането им е изключено, същите са лишени от правно действие и не могат да породят целените правни последици. В чл.146 АПК са изброени пороците, които водят до незаконосъобразност на акта, а признаването на акта за валиден или за недействителен почива на критерия степен или тежест на незаконосъобразността при издаването му. Всяка некомпетентност на органа (предметна, териториална и по степен) води до нищожност на акта. В конкретния случай актът, който се обжалва пред съда е такъв за определяне на финансова корекция. Предвид нормата на чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, финансовата корекция трябва да бъде определена по основание и размер само от ръководителя на съответния управляващ орган. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУСЕСИФ органи за управление и контрол на средствата от ЕСИФ са управляващите органи, сертифициращите органи и одитните такива. Съгласно ал. 5 управляващите органи отговарят за цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, както и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности, включително за извършване на финансови корекции. Ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице. Правомощия на ръководител на УО по ЗУСЕСИФ могат да бъдат упражнявани и от овластено от него лице. Видно от приетата по делото Заповед № РД 116-785/17.05.2019 г. /л.9/ и Заповед №РД-16-1459/02.09.2019 г. /л.8/, издадена от министъра на икономиката, С. К., главен директор на главна дирекция „ЕФК“ е определена за ръководител на управляващия орган на ОПИК, поради което акт е издаден от компетентен орган.

На следващо място, решението е издадено в предвидената от закона /чл. 59, ал. 2 АПК/ писмена форма. Спазена е разпоредбата на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ като на жалбоподателя е дадена възможност за възражения в 2-седмичен срок. Предвид изложеното, съдът приема, че в хода на процедурата по установяване и налагане на финансовата корекция не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно материалната законосъобразност на атакувания акт:

Съгласно чл. 70, ал.1 ЗУСЕСИФ финансова подкрепа със средства от ЕСИФ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция на следните основания: т.4 за **нарушаване на изискването за дълготрайност на операциите в случаите и в сроковете по чл. 71 от Регламент (ЕС)№1303/2013**. Разпоредбата, към която препраща ЗУСЕСИФ, относно случаите и сроковете, а именно чл. 71 от Регламент (ЕС)№1303/2013, озаглавен „Дълготрайност на операциите“ гласи: §1. Операциите, включващи инвестиции в инфраструктура или производствени инвестиции, възстановяват приноса от европейските структурни и инвестиционни фондове, ако в срок от пет години от крайното плащане към бенефициера или в рамките на периода от време, определен в правилата за държавна помощ— когато е приложимо—

подлежат на едно от следните: а) **прекратяване или преместване на производствена дейност извън програмния район**; б) промяна на собствеността на дадена позиция от инфраструктурата, която дава на дадено търговско дружество или публичноправна организация неправомерно преимущество; в) значителна промяна, която засяга естеството, целите или условията за изпълнение и която би довела до подкопаване на нейните първоначални цели. Неправомерно платените суми във връзка с операцията се възстановяват от държавата-членка пропорционално спрямо периода, за който изискванията не са били изпълнени. Държавите-членки могат да съкратят сроковете, посочени в първа алинея, на три години в случай на поддържане на инвестиции или работни места, създадени от МСП. Така цитираното изискване на Регламент № 1303/2013 г. действително е инкорпорирано в чл. 1.9 от Общите условия към ДБФП, където по отношение на срока е заложен по-кратък такъв /допустимо от регламента/, а именно три години от окончателното плащане към МСП.

И въпреки, че в титулната част на акта, при изписване на правните основания за издаването му не е посочена разпоредбата на чл.71 от Регламент (ЕС) № 1303/2013, респ. приложимия параграф и хипотеза, то доколкото в самото съдържание на решението на УО нарушението е описано- „за периода от м. септември 2017 г. до м. юни 2019 г. включително активите, закупени по проекта („Сървърна конфигурация - 3 бр." и „Файлов сървър - 1 бр.") са били преместени извън Северозападен район на планиране, с което е нарушено изискването за дълготрайност на операциите по чл. 71, параграф 1, б. „а" от Регламент (ЕС) № 1303/2013“ /цитирано в решението/, следва да се приеме това като фактическо и правно основание.

За да е изпълнен състава на нарушение по чл.70, ал.1, т.4 ЗУСЕСИФ, вр. чл.71, параграф 1, б. „а" от Регламент (ЕС) № 1303/2013 следва да е налице нарушаване на изискването за дълготрайност на операциите поради прекратяване или преместване на производствена дейност извън програмния район. Настоящият съдебен състав обаче намира, че посоченото от УО фактическо основание „за периода от м. септември 2017 г. до м. юни 2019 г. включително, активите, закупени по проекта („Сървърна конфигурация- 3 бр." и „Файлов сървър- 1 бр.") са били преместени извън Северозападен район на планиране“ не може да се отъждестви с „преместване на производствена дейност извън програмния район“ /хипотезата на § 1, б.а“, чл. 71 на Регламент № 1303/2013 г/, за да е нарушено изискването за дълготрайност. Дори да се приеме, че активите по проекта- „Сървърна конфигурация- 3 бр." и „Файлов сървър- 1 бр." са били преместени в [населено място] от офиса в [населено място], където е мястото на изпълнение на проекта, то в оспорвания акт липсват каквито и да е данни, че това е довело до преместване на самата дейност извън програмния район. Напротив, проверяващите са констатирани, че офиса във В. и при двете проверки е функционирал, били налични останалите активи по проекта. Т.е. в настоящия случай дейността от

подпомогнатата инвестиция безспорно е функционирала и не се твърди, и не се установява същата да е преместена или прекратена в рамките на тригодишния период от окончателното плащане. Априори, УО не е установил преместване на дейността, респ. неизползване на обекта по предназначение, нито към датите на двете проверки на място, нито към датата на издаване на обжалвания акт. Предвид изложеното съдът намира за необосновано твърдението на административния орган за наличие на хипотезата по чл. 71, ал.1, т.4 от ЗУСЕСИФ, обосноваваща прилагане на финансова корекция. Налице е материална незаконосъобразност на акта, тъй като липсват фактически данни относно прекратяване или преместване на дейността на бенефициента извън програмния район.

Отделно от това, съдът намира, че не се доказва от страна на РУО, че активите /„Сървърна конфигурация - 3 бр." и „Файлов сървър - 1 бр."/ са били преместени извън Северозападен район на планиране през целия период от м. септември 2017 г. до м. юни 2019 г.

По делото е безспорно, че жалбоподателят като бенефициент по Договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ /ДФП/ № BG16RFOP002-2.001-1088-C01, е получил посочените активи именно в офиса в [населено място] като място за изпълнение на проекта. Няма спор и относно това, че при извършена ex-post проверка на мястото на изпълнение на проекта-в [населено място], [улица] на 05.06.2019 г. част от оборудването не е намерено на посочения адрес, както и че при последваща проверка на 24.06.2019 г. активите са били налични в офиса в [населено място].

Спорен е въпроса относно периода на преместване на частта от оборудването, както и основанието за това. Прави впечатление, че УО се е доверил на обяснението на жалбоподателя, предвид приложената от последния Заповед №25/21.08.2017 г. /л.99/, според която посоченото оборудване трябвало да се премести от офис В. в офис С. на [фирма] до края на месец август, с приложен приемо- предавателен протокол без дата, а не са били взети предвид причините за това, включително приложената разпечатка за сигналите от обект 3679.

Видно от заключението на вещото лице, което съдът кредитира изцяло като компетентно изготвено и неоспорено от страните, в 50 броя командировъчни заповеди са отразени командировки на 4 лица от [населено място] до [населено място] и обратно, за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2017г., като командировъчните разходи са намерили счетоводно отражение. Вещото лице е извършило проверка и на докладите за извършената работа: приемане на доста-вено специализирано ДМА сървър конфигурация, широкоформатен скенер оборудване върнато от сервиз, проверка на дейността на дигитален център; проверка и наблюдение на работата на доставеното специализирано оборудване, закупено по проект; среща с екипа за обсъждане, разпределение на задачите и проследяване на тяхното изпълнение; посещения и наблюдения по преместването на сървърна конфигурация във връзка с опити за влиза-не в обекта по данни от С.; участие в проверки от РС В., и други. Действително,

видно от заключението на вещото лице, не са представени данни (заповеди, счетоводни документи) за командироване на лица, за периода от **01.01.2018г. до 31.12.2018г. и за периода от 01.01.2019г. до 31.07.2019г.** Следва да отбележи факта, че въпреки липсата на данни за командироване в периода от 01.01.2019г. до 31.07.2019г., след установената безспорно липса на процесното оборудване към 05.06.2019 г. същото е било налично към датата на втората проверка-24.06.2019 г. за когато също няма обективни находки за командироване. Това води до извод, че не всяко посещение в офиса в [населено място], включително за връщане на активи е било документално обусловено.

Доколкото УО не е изследвал въпроса дали еднократно, два пъти или периодически дружеството е транспортирало посочените активи от [населено място] до [населено място] и за какъв период, то остава недоказано, че се касае за липсата на оборудването на мястото на изпълнение- [населено място] за целия период от септември 2017 г. до юни 2019 г.

Съдът отчете, че представените от жалбоподателя частни документи, изходящи от дружеството едва в съдебната фаза не могат да бъдат противопоставени на официалните документи, но следва да се отбележи, че те са в подкрепа на първоначалните обяснения на жалбоподателя, респ. приложените доказателства от още от 14.06.2019 г., поради което не следва да бъдат напълно дискредитирани. Освен това кореспондират с приложените заявки за сервиз, сервизна карта /л.133, 134/.

Установяването на периода на преместване на активите извън програмния район е от значение и за вида, степента и продължителността на неизпълнението, като под степен на неизпълнение се вземат предвид последиците за дейността като цяло, а под продължителност- времето, през което траят последиците или възможността за отстраняване на същите по приемлив начин- чл. 46, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 29/ 2008 г. Това рефлектира и върху водещия критерий за налагане на финансова корекция- нанасянето на вреда на бюджета на Съюза, каквато вреда нито се сочи, нито се представят доказателства в такава насока. Критериите в тази връзка се свързват с финансовото отражение върху средствата на ЕСИФ, в който смисъл е чл. 72 във вр. с чл. 69 от ЗУСЕСИФ и чл. 2, т. 36 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г.

При така изложеното, настоящият състав намира, че [фирма], не е извършило нарушение на правото на ЕС, включително и на националното такова, в резултат на което да е нанесена реална и предполагаема вреда на бюджета на Съюза, обуславящо налагане на тази финансова корекция.

За прецизност, следва да се отбележи, че аргументите на процесуалния представител на жалбоподателя /в писмени бележки/, както и цитираната съдебна практика са относими, както изрично е посочено в същите за хипотезата на чл.73, ал.1, т.3 ЗУСЕСИФ, а не на т.4 посочена като нарушена в оспорвания акт. Доколкото е недопустимо допълване на мотивите на акта на този етап или въвеждане на нови основания за налагане на финансова корекция, то тези доводи не следва да бъдат обсъждани.

По изложените съображения, съдът намира жалбата за основателна и като такава следва да бъде уважена, като се отмени горепосочения административен акт.

Предвид липсата на претенции от страна на жалбоподателя на разноси такива не му се дължат.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК-[ЕИК] Решение №РД-16-1671/17.10.2019 г. на Главен директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014- 2020, с което на жалбоподателя е определена финансова корекция в размер на 48 971.90 лв. по ДБФП №BG16RFOP002-2.001-1088-C01.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено пред ВАС.

СЪДИЯ: